

"מבין משאבים" 1639, ו"ט תשרי תשנ"ו, ד' חוה"מ סוכות, 13 באוקטובר 1995

יומן נגבי

מה יכולה להיות הסיבה? קראנו לרופא, בדק מה שבדק, ולא מצא משהו ברור. נתן גלוקוז, קלציום, ויטמינים ועוד ועוד... ונסע. העגלה החזיקה יום ולמחרת נפחה את נשמתה. כבר לא היינו שקטים – האם אין קשר בין המקרים? האם זה הסוף? מה יכולה להיות הסיבה? עוד חמישה ימים, ושוב עגלה מקבוצה אחרת (13 חודש) רובצת. נותנים מים, קוראים לרופא, והפעם כבר אי-אפשר לעבור לסדר היום, חוששים מה הסיבה, העדר מחוסן נגד בוטוליזם, אבל אולי היו פיספוסים בחיסון. קליפות התפוזים שנותנים במזון העגלות קרובות לקומפוסט; אולי נכנס קצת למזון. מאביסים בזבל עופות, אולי זאת הסיבה ועוד אולי אולי... הפעם העמסנו את העגלה לבדיקה במכון הווטרינרי. הפסקנו את קליפות התפוזים הישנות, הפסקנו את זבל העופות. בהתייעצות עם הרופא, התחלנו בחיסון מחדש של כל העגלות. עברו חמישה ימים, עוד שתי עגלות רובצות אחת קרובה להזרעה ואחת קרובה להמלטה.

אל תשאלו איזה מצב־רוח ליווה אותנו. הלכנו עם האף באדמה, כשכל הזמן אנחנו בודקים בקבוצות, שמא יש עוד חשודות רובצות, או שלא אוכלות טוב או... מה שבדקים בדרך כלל בזוג בדקנו בשבע. ואז שמענו, שהיתה תמותה בעוד משקים ובעוד מושבים, במקום אחד גילו חשד ברור לבוטוליזם וגם אצלנו באחת העגלות חושדים לבוטוליזם. החשדות הובילו לזבל העופות. טוב, לפחות לא רק אצלנו, צרת רבים נחמת טיפשים, אבל נחמה בכל זאת...

עכשיו אנחנו מקווים שצפוי לנו החורף הקשה עם הבוץ והקור, אבל עם עליה בחלב ובפחות מחלות. דרך אגב, בגלל החום של השנה שעברה והירידה בהתעברות בחודשי הקיץ, היה לנו ריכוז גדול של המלטות בספטמבר ואוקטובר, כמעט כמו במשקי עמק הירדן. זהו להפעם.

משולם סיקרון

אנחנו חוזרים אליכם כשבחוץ כבר קר והחורף מתדפק בפתח. אפשר לסכם שהיה קיץ לא קשה במיוחד, אבל היו צרות. עד יוני 95 חיינו באופוריה, השנה הלכה כל כך טוב, תנובת חלב גבוהה שלא הכרנו כמותה, ההמלטות עברו פחות או יותר בסדר, תמותה מעטה בעגלות, העגלים הוסיפו משקל יפה, כמעט חלום!

עד שהגיע יולי והתחילו הצרות. בתחילה קראנו לו "יולי האיום". אחר כך חשבנו שזה עניין של תקופת "בין המצרים", שיחד עם כל הצרות של עם ישראל באו גם עלינו הצרות המיוחדות של הרפת. הצרה היתה, שיוולי עבר ובא אוגוסט ועדיין פקדו אותנו פגעים מפגעים שונים, וכך גם בספטמבר (באוקטובר נדמה שיש פחות...). כשיוולי התחיל החלב ירד, תאבון הפרות פחת, מספר פרות התחילו לצלוע והטיפול לא הצליח. דלקות עיניים לעגלות ולעגלים בקנה מידה גדול; מופיע כרום לבן ובית העין מתנפח לממדים מבהילים. זה חייב הרבה טיפולים, התערבות של רופא, ולא הכל נגמר טוב.

בעגלות תופעה של דימות בפצעים (מגעיל) אחרי טיפולים בקרניים, באוזניים באזור בו טבועים המספרים ואיפה לא. הפעלנו את הטיפול המקובל (נפתלין טחון מעורב בוואלין) שבדרך כלל מתגבר על הדימות תוך פעם פעמיים, משום־מה הפעם זה נמשך ונמשך... יום יחד עם האחראית ליונקיה, לנקות את הפצעים ולמרוח מחדש, בהחלט לא נעים. תוסיפו לזה שהמטפלת הקבועה יצאה בגלל לידה והחליפה אותה נערה מהנעורים שכל פעם היתה באה אלינו בדמעות: "שכך היא לא יכולה להמשיך...".

בוקר אחד מצאנו עגלה בת שנה מתה – נראתה נפוחה, הנחנו שזאת הסיבה והמשכנו. עברו חמישה ימים, מצאנו עגלה רובצת ולא יכולה לעמוד (עגלה בהריון חמישה חודשים).